

Szeretnék mesélni nektek Isten szeretetéről, hogy bizonyságot adjak mindazoknak akik még hisznek és bíznak Istenben hogy Isten valóban él és várja minden választottját.

Mióta az eszemet tudom vonzódtam angyalokhoz, különféle kérdések, gondolatok forogtak a fejemben, vajon mi lehet az élet után, léteznek-e rajtunk kívül más lények stb. Ma már tudom, hogy mindvégig Istent kerestem akit 5 évvel ezelőtt meg is találtam.

Egy kedves barátom közbenjárásával rátaláltam tanítómra - aki az Élet és a halál könyvének a szerzője - akinek a jelenlétében már a legelső alkalommal megtapasztalhattam valami olyan csodálatos dolgot, amire előtte még álmaimban sem mertem gondolni. Tanítóm rám szegezte tekintetét. Először nem tudtam mi történik velem, előtte ilyet még sosem éreztem. Éreztem átjár valami, és nagy boldogság öntötte el a szívemet. Azt éreztem, egész életemben erre a boldogságra vágytam és most végre megtaláltam.

Azóta szinte minden héten mentem és vágytam arra hogy megismerhessem Istent. Nagyon sok tanítást kaptam, megismertem lelki törvényeket, Sokszor kaptam megfeddést is, ha valamit nem helyesen tettem. Ma már ezekért is nagyon hálás vagyok, mert tudom ezek is az én épülésemet szolgálták és ezeken keresztül is Isten szeretete nyilvánult meg, hiszen ezeket azért kaptam, mert Isten szeret engem és nem akarja hogy elvesszek. Isten szeretetét minden egyes alkalommal tanítóm jelenlétében vagy közbenjárásával élhettem meg.

Egyik alkalommal, ami pár hónapja történt csodálatos dolgot éltem át. Megpróbálom leírni az érzést, hogy ti is láthassátok Isten nagyságát és dicsőségét. Tanítóm kért hogy álljak vele szembe. Behunytam a szemem és már azonnal kezdett elönteni valami gyönyörű érzés. Mondta menjek vele, ő vezet engem. Ne féljek, csak bízzak benne és menjek utána. Olyan helyre megyünk, ahol még nem jártam. Nem kételkedtem a szavában, hittem benne és követtem őt. Szemem mindvégig csukva volt, de egyszer megláttam őt lelki szemeim előtt. Előttem ment és közben biztatott menjek utána. Egyszer csak elvesztettem őt a szemem elől. De a hangját hallottam. Kicsit elbizonytalanodtam, de ő csak biztatott. Nem baj, ha nem látom, menjek utána. Aztán azt mondta hogy fogadjam őt magamba és most már egyedül fogok tovább menni. Éreztem hogy ő bennem van és én őbenne és már nem félek. Éreztem az erejét és egyszerűen bíztam. Egyszer csak megpillantottam egy hatalmas ajtót. Éreztem be kellene rajta menni. Ami ott várt, az maga a boldogság. Hatalmas fényesség támadt, ahogy kinyitottam az ajtót és éreztem Isten hatalmas szeretetét. Éreztem hogy egy vagyok vele.

Éreztem hogy mindig erre vágytam. Nem volt már fontos semmi sem, semmilyen anyagi dolog. Csak Isten létezett, csak benne voltam és ő gondoskodott rólam. Nem éreztem sem félelmet, sem fájdalmat, sem más negatív dolgot. Egyszerűen átjárt a boldogság. Azt éreztem nem akarok visszajönni, mert olyan jó volt Istennel lenni! Tudjátok nekem van két kislányom és nagyon szeretem őket, de akkor, abban a pillanatban nem gondoltam rájuk. Egyszerűen tudom hogy ha én boldog vagyok Istenben, ők is azok. Ha Isten gondoskodik rólam, akkor róluk is gondoskodik. Azóta is oda vágyódom vissza, mindent megadnék ha érezhetném Isten közelségét és szeretetét.

Több látomásom is volt az Új Jeruzsálemről, amely valóban olyan, mint amilyennek a Biblia leírja és közben azt éreztem hogy boldog vagyok, nincs semmi fájdalmam sem fizikai sem lelki. Éreztem az egységet Istennel, sokszor nem éreztem a fizikai testemet, mintha egybeolvadtam volna az Eggyel. Egyik látomásomban láttam egy nagy kaput, ami kinyílt és Jézus lépett ki rajta hófehér ruhában és nagy fényességben. Megfogta a kezem és hívott hogy menjek vele. Elvitt egy csodálatos helyre, Isten országába, megmutatta mi vár a kiválasztott népre, azokra akik valóban várják Krisztus eljövetelét. Láttam zöld mezőt, kristálytiszta patakkal, a távolban magas hegyek gyönyörű vízeséssel. Láttam asszonyokat, férfiakat, gyerekeket mind boldogok voltak, táncoltak, énekeltek, Istent dicsőítették. Láttam mindenféle állatot, akik együtt éltek az emberekkel, nem féltek és az emberek sem bántották őket. Láttam Jézust ahogy ott volt az emberek között és szerette őket és az emberek is őt. Velük volt az Isten, az Ő fényessége világított nekik az Ő szeretete óvta őket. Nem volt sem sötétség, sem fájdalom vagy félelem mert minden pillanatban Isten fényessége járta át őket.